

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਨੱਥੂ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਵਾਦੀ

1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 121-ਡੀ

1955

10 ਜਨਵਰੀ

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਧਾਰਾ 499 - ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ - ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ - ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਨ ਮੋਹਨ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ (1), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (2), ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਰਾਮ (3), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

27 ਮਈ 1954 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੇਧ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਰੂਲਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ 1954 ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਚਮਨ ਲਾਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਚੂਲਾ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹ ਦੋ ਨਿਯਮ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

1020

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. VIII]

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਨੂੰ 24 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 109, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉਮਾ ਕਾਂਤ

ਮੈਂ, ਉਮਾ ਕਾਂਤ, ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ..... ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਾਂਡ ਭਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ। ਮੈਂ, ਦੇਸ਼ੀ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਬਾਂਡ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਇਹ ਵਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹਰ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ 1,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ-

"ਕਿ ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ 1,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਦੇਸ਼ੀ ਹਰ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ..... ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ 1,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵਾਂਗਾ।

(ਦਸਤਖਤ) ਨੱਥੂ ਰਾਮ

ਜ਼ਮਾਨਤੀ"

ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੇਸੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। 1,000 ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 3 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਨੂੰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 109 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂ ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਮਾ ਕਾਂਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 3 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਕੇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 500 ਰੁਪਏ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਾਂਡ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਹੀ ਨਾਂ ਜਾਂ ਦੇਸੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਵੈਧ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨੱਚਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਬਾਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਚਿੰਤਾਰਾਮ (2) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 499 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਂਡ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਲੋੜਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 499 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮਨਮੋਹਨ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਢਾਕਾ ਵਿਖੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਂਡ ਗੈਰ- ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸਮਾਂ "ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਕਮ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- Jaspal Singh, Translator.